

תת"ע 739/07/13 - מדינת ישראל נגד רחמים משה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 739-07-13 מדינת ישראל נ' משה
תיק חיצוני: 21200739858

בפני	כב' השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד עידן שניר
נגד	
נאשמים	רחמים משה - ע"י עו"ד דואני חיים

החלטה

לפניי בקשת הנאשם להתיר לו לחזור בו מהודייתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות.

2. בשלב מסוים, הוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון בין הצדדים הכולל תיקון של כתב האישום לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה וענישה מוסכמת הכוללת בין היתר עונש של"צ. בית המשפט הרשיע את הנאשם בהתאם להודייתו בכתב האישום המתוקן.

3. לאחר הודייתו ולפני שנגזר דינו על פי הסדר הטיעון ולמעשה עוד בטרם היה סיפק בידי שירות המבחן לגבש תוכנית שירות עבור הנאשם הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם נמלך בו והוא מעוניין להילחם על חפותו ולחזור בו מהודיה; חזרה שמשמעותה - אליבא דכולי עלמא - ביטולו של הסדר הטיעון והחזרתו של כתב האישום המקורי נגד הנאשם על מכונו. ב"כ המאשימה טען כי היתר לנאשם לחזור בו מהודייתו יינתן רק מקום בו שוכנע בית המשפט כי נפל פגם או פסול בהודיה או בהבנת הנאשם את משמעותה של ההודיה שנפל פגם בעניין חוקיות השגת ההודיה. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי כל עוד לא שוכנע בית המשפט כי הנאשם חזר בו מהודייה מטעמים טקטיים פסולים אין מקום להערים קשיים מיותרים על מי שמאמין בחפותו ומבקש להילחם עליה.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את עמדות הצדדים הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הבקשה ולהתיר למבקש לחזור בו מהודיה. אלה טעמי. ההלכה הפסיקה מבחינה בין שלושה שלבים בהם עשוי נאשם לרצות לחזור בו מהודייתו. **השלב הראשון** הוא שלב בו מגיע הנאשם להסדר טיעון עם המדינה ועוד בטרם ניתנה

הודייתו על פי הסדר הטיעון הוא מבקש לחזור בו מן ההסדר ולא להודות. במקרה כזה אין כל קושי ואין למעשה תחולה להוראת סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי. **השלב השני** - כמו במקרה שלפניי - הוא השלב שלאחר הכרעת הדין ולפני מתן גזר הדין. ביחס לשלב זה **"די בכך שהנאשם סובר כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז ראוי שלא להכביד תמיד במשקל ה'נימוקים המיוחדים'"** (ע"פ 6349/11 גנס שניידר (נשימוב) נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). **השלב השלישי** הוא השלב שלאחר גזר הדין. ביחס לשלב זה מתעוררת לעתים השאלה האם הנימוק העומד ביסוד רצונו של הנאשם לחזור בו מהודיה הוא העובדה שדינו נגזר בניגוד לציפיותיו או לתקוותיו. ביחס למקרה כזה, נפסק, יש צורך להוכיח נסיבות חריגות במיוחד.

5. כאמור, בענייננו אין חולק כי בקשת הנאשם מגיעה לאחר שהורשע ועוד בטרם נגזר דינו. אין כל טענה, גם לא בתגובת המשיבה, לפיה ביסוד הבקשה מצויים שיקולים טקטיים פסולים של הנאשם ואין למעשה כל טענה הנוגדת את טענתו של הנאשם כי אכן נמלך בדעתו והוא מבקש להוכיח את חפותו בדרך המלך. לא מצאתי פסול בכך שהנאשם לא פירט אילו נזקים היו צפויים לו כתוצאה מהודייתו ולטעמי העובדה כי נזקים כאלה היו קיימים אינה מקהה כהוא זה מעוקצה של טענת הנאשם לפיה ברצונו לברר את חפותו.

6. **סוף דבר: הבקשה מתקבלת ואני מתיר למבקש לחזור בו מהודייתו. פועל יוצא של החלטה זו הוא כי כתב האישום המקורי ישוב על מכונו. ב"כ הנאשם ימסור תוך 10 ימים לבית המשפט פירוט הכפירה ביחס לכתב האישום המקורי ולאחר מכן יקבע התיק להוכחות.**

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ד, 02 יולי 2014, בהעדר הצדדים.